

Jeg vil starte med at sige, hvad der næppe vil komme bag på Enhedslisten, at vi deler til fulde den bekymring, der ligger bag Enhedslistens beslutningsforslag. Men jeg tror, alle erkender, at vi mangler det tunge, videnskabelige belæg for problemet. De resultater, der foreligger, har været kritiseret, men de har alligevel givet anledning til dyb uro og har også givet anledning til, at mange ministre gennem de sidste 15 år har udtalt deres bekymring og har arbejdet på at nedbringe brugen af stråforkorter, og at landbruget også har gjort det.

Kl. 19.35

Derfor mener jeg også, at vi bliver nødt til at gøre noget. Men jeg bliver også nødt til at sige med det samme, at et forbud i direkte modstrid med EU-retten får man ikke Det Radikale Venstre med på. Enhedslisten ved også, at det er et fast princip fra Det Radikale Venstre, at vi skal overholde de internationale aftaler, vi indgår i. Det gælder også EU-aftalerne.

Derfor kunne jeg næsten fristes til at sige, at Enhedslistens forslag er for lidt ambitiøst. Der er nemlig tre gåder i denne her sag, når man kigger tilbage på behandlingen af den.

Det første er, hvorfor pokker der er ikke er blevet fulgt mere op på de forskningsresultater, som man ikke har fundet tunge nok, hvorfor det først er nu, vi kommer i gang. Jeg vil gerne kvittere for, at vi er kommet i gang nu med at undersøge dem nærmere, men man *kan* undre sig, når man så kigger på de forskningsresultater, over, at vi ikke er gået mere i clinch med dem.

Den anden gåde er, at Danmark aldrig nogen sinde – dér må jeg desværre korrekse ministeren – i hvert fald ifølge instituttets historieskrivning har prøvet denne sag i EU, heller ikke tilbage i starten af 1990'erne. Man trak som bekendt hurtigt forbuddet tilbage, da man fik en ny minister, og derfor prøvede man heller ikke sagen i EU.

Vi har faktisk aldrig nogen sinde prøvet at rejse denne her sag ifølge forsigtighedsprincippet for EU. Flere ministre har jo i tidens løb sagt, at de ville overveje at gøre det, også i 2001, og jeg skal ikke kunne fortælle, hvilke bevæggrunde der har ligget bag, jeg har ikke været minister, jeg kender ikke apparatets begrundelse. Men man kan undre sig over, at man ikke har forsøgt det, eftersom forsigtighedsprincippet jo er traktatfæstet, og eftersom jeg sådan set er ligeglad med, om det stråforkortede mel kommer fra Tyskland, Italien eller Danmark. Derfor er et forbud i Danmark jo også i sig selv virkningsløst,

medmindre man får det udbredt til europæisk niveau; det er jo hele ideen med EU-lovgivningen.

Det var den anden gåde, som jeg lige kan udbyde ved også at sige, at der jo altså er alternativer, som flere har været inde på i dag, til stråforkortere: mindre brug af gødning, lavere sorter osv., som muligvis samfundsøkonomisk, hvis vi tager miljøfordelene med, vil komme godt ud. Så det er ikke sådan en fuldstændig naiv forestilling.

Endelig må jeg sige, at jeg ikke er jurist, men jeg vil gerne spørge, om vi kan få en af ministre til måske at undersøge det med de frivillige aftaler lidt, for jeg har heller aldrig nogen sinde tænkt over, at frivillige aftaler på nogen måde kunne være i strid med EU. Men det er klart, at hvis det, vi ønsker, er at sikre, at danske melproducenter ikke benytter korn med stråforkorter i, og hvis det betyder, at de danske melproducenter kun vil importere korn eller rettere sagt kun vil anvende korn, som de med sikkerhed ved ikke har en stråforkorter i sig, det vil sige dansk korn, så kunne det måske blive opfattet som en teknisk handelshindring, og så kunne vi måske få et problem, som igen kunne, kan man sige, være et argument for, at vi skulle prøve denne sag i EU. Det spørgsmål synes jeg vil være fantastisk spændende at høre ministerens kommentar til.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

For os Kristendemokrater er det selvfølgelig vigtigt, at vi er forsigtige både med kemi og pesticider i fødevarer og altså også stråforkortere. Men vi er også af den opfattelse, at vi må jo respektere EU-retten og den godkendelsesprocedure, som ligger deri, og så glæder vi os over de tiltag, som er sat i gang, dels i forbindelse med forskning på området, og dels med de ting, som er sat i gang i forbindelse med pesticidplanen.

Vi mener, at vi er forholdsvis tæt på at få nogle resultater rent forskningsmæssigt, og derfor mener vi ikke, at det nu er tid at forbyde det totalt. Lad os se, hvordan tingene falder ud, også de ting, som er nævnt, og hvordan udviklingen er med hensyn til gødning og lavere sorter.

Så alt i alt må vi sige, at vi synes, at vi er rigtig godt på vej til at få styr på det her. Hvis der kunne etableres frivillige aftaler, så vil vi naturligvis gerne støtte op om dem, men som forslaget ligger her, kan Kristendemokraterne ikke støtte det.